EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2020.6.25.
COM(2020) 263 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE

a 2019. évre vonatkozó éves jelentés az Európai Unióban végzett tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról

Tartalomjegyzék

1. BEVEZETÉS 2

2. JOGALAP 3

3. MÓDSZERTAN ÉS A TAGÁLLAMOKTÓL KAPOTT INFORMÁCIÓK 4

4. A TENGERI OLAJ- ÉS GÁZKITERMELÉSI ÁGAZAT AZ EURÓPAI UNIÓBAN 5

4.1. Létesítmények és termelés 5

4.2. Tengeri létesítményekkel összefüggő ellenőrzések, vizsgálatok, végrehajtási intézkedések és a szabályozási keret 9

5. ESEMÉNYADATOK ÉS A TENGERI LÉTESÍTMÉNYEK TEVÉKENYSÉGÉNEK BIZTONSÁGI TELJESÍTMÉNYE 10

6. KÖVETKEZTETÉSEK 13

1. BEVEZETÉS

Az előző, 2016. és 2017. évre vonatkozó jelentéseket követően az Európai Bizottság e jelentése az Európai Unióban (EU) 2018-ban végzett tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságával foglalkozik.

E jelentés jogalapja a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. június 12-i 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv[1] (a továbbiakban: a tengeri biztonsági irányelv). A jogszabály célja, hogy a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek során magas szintű biztonságot garantáljon a következők számára: a munkavállalók; a környezet; a tengeri fúrótornyok és berendezések; valamint az olyan gazdasági tevékenységek, mint a halászat és a turizmus. Az irányelv tagállamok által végrehajtott rendelkezései segítenek: i. a súlyos balesetek megelőzésében; ii. az események számának csökkentésében; valamint iii. a baleseteknek és az eseményeknek a következményeik enyhítése érdekében történő eredményes nyomon követésében.

A korábbi jelentésekhez hasonlóan ezen éves jelentés célja: i. az Európai Unióban működő létesítmények számára és típusára vonatkozó adatok szolgáltatása; valamint ii. a tengeri olaj- és gázipari tevékenységekkel összefüggő eseményekre vonatkozó tájékoztatás nyújtása és a tevékenységek biztonsági teljesítményének értékelése. Minden további jelentéssel a tendenciák elemzésének értelme is növekszik. Ezenkívül az éves jelentések sora a tagállamok tengeri olaj- és gázipari tevékenységei biztonsági teljesítményének nyilvántartásaként szolgál majd.

A jelentés alapjául a tagállamok által a tengeri biztonsági irányelv előírásai alapján benyújtott éves jelentések és adatok szolgálnak. A Bizottság Bulgáriától, Ciprustól, Dániától, az Egyesült Királyságtól (amely 2018-ban még uniós tagállam volt), Franciaországtól, Görögországtól, Hollandiától, Horvátországtól, Írországtól, Lengyelországtól, Németországtól, Olaszországtól, Romániától és Spanyolországtól kapott adatokat. A létesítmények többsége (380 létesítmény) az Északi-tengeren és az Atlanti-óceánon, míg 166 létesítmény a Földközi-tengeren, 8 a Fekete-tengeren, 2 pedig a Balti-tengeren található.

A tagállamok illetékes hatóságai 2018-ban 318 tengeri létesítményt ellenőriztek az illetékességi területükön. Bizonyos eseményeket követően a jelentéstételi időszakban három tagállam (az Egyesült Királyság, Dánia és Hollandia) végzett vizsgálatokat. Az Egyesült Királyság biztonsági és környezetvédelmi aggályok miatt 41, súlyos baleset miatt pedig 5 vizsgálatot végzett el. Dánia biztonsági és környezetvédelmi aggályok miatt 3 vizsgálatot (nem vizsgáltak súlyos baleseteket), Hollandia pedig súlyos baleset miatt 1 vizsgálatot végzett el (nem vizsgáltak biztonsági és környezetvédelmi aggályokat).

A tagállamok által megadott, különösen a balesetek számára és súlyosságára vonatkozó adatok azt jelzik, hogy a létesítmények számához viszonyítva az európai tengeri olaj- és gázipari ágazatban az

[1] HL L 178., 2013.6.28., 66. o.

előző két évhez képest jelentős mértékben csökkent a biztonsági szint, ami szükségessé teszi a tagállami illetékes hatóságok általi nyomon követést.

2. JOGALAP

A tengeri biztonsági irányelv 25. cikkének megfelelően a Bizottság a tagállamok által bejelentett információk alapján a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és környezetre gyakorolt hatásáról szóló éves jelentést tesz közzé. A tagállamoknak minden év június 1-jéig kell benyújtaniuk a Bizottság részére a tengeri biztonsági irányelv IX. mellékletében (3. pont) meghatározott információkat tartalmazó éves jelentést.

A tagállamok által a 25. cikk alapján benyújtandó éves jelentéseknek legalább a következő információkat kell tartalmazniuk:

a) a létesítmények száma, kora és helye;
b) az elvégzett ellenőrzések és vizsgálatok száma és típusa, továbbá az esetleges végrehajtási intézkedések, illetve büntető ítéletek;
c) az eseményekre vonatkozó, a 23. cikkben előírt egységes adatszolgáltatási rendszer szerinti adatok;
d) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek szabályozási keretét érintő minden lényeges változtatás;
e) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek teljesítménye.

Az előírt információ tagállamok általi közzétételére vonatkozó határidő a jelentéstételi időszakot követő év június 1-je (például a 2018. évre vonatkozóan 2019. június 1.).

A tagállamoknak jelentéseiket a 2014. október 13-i 1112/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben[2] meghatározott egységes formátumban kell elkészíteniük. Az említett végrehajtási rendelet a súlyos veszélyt jelző mutatókra vonatkozó információknak a tengeri olaj- és gázipari létesítmények üzemeltetői és tulajdonosai által történő megosztására szolgáló egységes formátumot határoz meg. E rendelet a súlyos veszélyt jelző mutatók tagállamok által történő közzétételére szolgáló egységes formátumot is meghatározza. A 2015. november 25-i keltezésű, bizottsági iránymutatásokat tartalmazó dokumentum[3] további konkrét információkat tartalmaz a végrehajtási rendeletről és a jelentéstétel formátumának gyakorlatban történő használatáról.

[2] HL L 302., 2014.10.22., 2. o.
[3] https://euoag.jrc.ec.europa.eu/files/attachments/2015_11_25_implementing_regulation_guidance_document_final.pdf.

3. MÓDSZERTAN ÉS A TAGÁLLAMOKTÓL KAPOTT INFORMÁCIÓK

A tengeri biztonsági irányelv IX. mellékletének (3. pont) megfelelően a tagállamok kötelesek az 1112/2014/EU végrehajtási rendeletben előírt sablonok használatával, világosan meghatározott információt szolgáltatni a tengeri olaj- és gázipari ágazatukban bekövetkezett eseményekről. A szolgáltatott adatoknak tartalmazniuk kell az EU-ban található tengeri olaj- és gázipari létesítményekre vonatkozó információkat, mint például azok száma, típusa, helye és kora. A tagállamoktól érkező jelentéseknek továbbá tartalmazniuk kell a következők számát: i. a tengeri létesítményeken végzett ellenőrzések, vizsgálatok és a meghozott végrehajtási intézkedések; ii. események kategória szerinti bontásban; és iii. személyi sérülések.

Az egyes tagállamokra vonatkozó adatokon túlmenően a Bizottság a tengeri térségek biztonsági teljesítményét is értékelte. E célból a Bizottság i. Németországot, Dániát, Franciaországot, az Egyesült Királyságot, Írországot és Hollandiát az északi-tengeri és atlanti térségbe; ii. Spanyolországot, Görögországot, Horvátországot, Ciprust, Olaszországot és Máltát a földközi-tengeri térségbe; iii. Bulgáriát és Romániát a fekete-tengeri térségbe; iv. Lettországot és Lengyelországot pedig a balti-tengeri térségbe sorolja.

A 2018. évi éves jelentéséhez a Bizottság a Bulgáriától, Horvátországtól, Ciprustól, Görögországtól, Franciaországtól, Hollandiától, Dániától, Németországtól, Írországtól, Olaszországtól, Lengyelországtól, Romániától, Spanyolországtól és az Egyesült Királyságtól kapott adatokat használta fel. Más tagállamok nem végeztek aktív tevékenységet a tengeri olaj- és gázipari ágazatban, vagy nem nyújtottak be az e jelentés szempontjából lényeges információt.

Az Egyesült Királyság kivételével a tengeri olaj- és gázipari tevékenységeket végző összes tagállam teljes körű adatot szolgáltatott az összes létesítményére vonatkozóan. Ezzel szemben az Egyesült Királyság a jelentésének egy részét azon létesítményekre korlátozta, amelyek kockázatértékelési dokumentációja hatósági felülvizsgálat tárgyát képezte (lásd még a tengeri biztonsági irányelv 42. cikkének (2) bekezdését). Ebből az következik, hogy az Egyesült Királyságtól kapott, a vizsgálatokra, végrehajtási intézkedésekre, eseményadatokra és a tengeri létesítmények tevékenységének biztonsági teljesítményére vonatkozó információk a 2018 első felében folyamatos bővülő létszámú létesítményeket fedik le. Az érintett létesítmények becsült száma 2018 januárjában 139, 2018. július 19-én pedig 191 volt. Ez az időpont valamennyi létesítmény esetében az átmeneti időszak végét jelentette.

4. A TENGERI OLAJ- ÉS GÁZKITERMELÉSI ÁGAZAT AZ EURÓPAI UNIÓBAN

4.1. Létesítmények és termelés

Az EU vizein működő tengeri létesítmények nagy többsége[4] az Északi-tengeren található (lásd az 1. táblázatot), pontosabban az Egyesült Királyság és Hollandia kizárólagos gazdasági övezeteiben (ezek az EU vizein működő tengeri létesítmények mintegy 34 %-át, illetve 28 %-át teszik ki). A Földközi-tenger térségében Olaszország a legaktívabb tagállam (az EU vizein működő összes létesítmény 25 %-ával), amelyet Horvátország követ. A Fekete-tenger térségében Románia rendelkezik kialakult tengeri olaj- és gázipari ágazattal, míg Bulgária folytatta a feltárási tevékenységeket a tengeri szénhidrogén-kitermeléshez, de egy létesítménnyel termelési tevékenysége igen korlátozott. A Balti-tenger mentén elhelyezkedő tagállamokból származó jelentések alapján ebben a térségben csak Lengyelország rendelkezik tengeri létesítményekkel. 2018-ban az uniós vizeken összesen 556 termelő és nem termelő bejelentett létesítmény működött, ami 2017-hez képest – számos leállított létesítmény ellenére – kettővel több létesítményt jelent[5].

[4] A mobil tengeri fúrótornyok (Mobile Offshore Drilling Unit, MODU) nem képezik a 4.1. pontban foglalt elemzés tárgyát.
[5] A részleteket lásd a 4.1. fejezetben.

1. táblázat: Helyhez kötött létesítmények 2018. január 1-jén: „Létesítmény típusa” térség és tagállam szerint

Térség/Ország		A létesítmény típusa (*)				
		FMI	FNP	FPI	NUI	Összesen
Balti-tenger		1	0	0	1	2
	Lengyelország	1	0	0	1	2
Fekete-tenger		7	0	0	1	8
	Bulgária	0	0	0	1	1
	Románia	7	0	0	0	7
Földközi-tenger		16	0	3	147	166
	Horvátország	2	0	0	18	20
	Görögország	1	0	0	1	2
	Olaszország	12	0	3	126	141
	Spanyolország	1	0	0	2	3
Északi-tengeri és atlanti térség		143	0	23	214	380
	Dánia	10	0	0	20	30
	Németország	2	0	0	0	2
	Írország	1	0	0	1	2
	Hollandia	48	0	0	107	155
	Egyesült Királyság	82	0	23	86	191
Összesen		167	0	26	363	556

(*) FMI – helyhez kötött létesítmény személyzettel; FNP – helyhez kötött, nem termelési célú létesítmény; FPI – úszó kitermelő létesítmény; NUI – (rendszerint) felügyelet nélkül üzemeltetett létesítmények.

2018-ban az uniós vizeken 13 (az Egyesült Királyságban 12, Olaszországban pedig 1) létesítmény esetében jelentettek leszerelést. Ugyanebben az évben 1 új, helyhez kötött létesítmény üzembe helyezését jelentették (Hollandiában). Néhány tagállam esetében továbbá a jelentési módszerek módosulása az előző évhez képest szintén a létesítmények számának változását eredményezte[6].

Az uniós vizeken üzemeltetett tengeri létesítmények több mint felét 1980 és 2000 között helyezték üzembe. 2010 óta az új termelő létesítmények létrehozása jelentős mértékben csökkent az Északi-tengeren, az atlanti térségben és a Földközi-tengeren (lásd a 2. táblázatot).

2. táblázat: Az uniós vizeken megtalálható létesítmények száma, az üzembe helyezés évtizede és a térség szerint

Gyártási év	**Régió**				
	Balti-tenger	**Fekete-tenger**	**Földközi-tenger**	**Északi-tengeri és atlanti térség**	**EU összesen**
1950-1959	0	0	0	4	**4**
1960–1969	0	0	7	21	**28**
1970–1979	0	0	14	41	**55**
1980–1989	0	2	53	82	**137**
1990–1999	1	3	42	119	**165**
2000–2009	1	3	40	70	**114**
2010–2019	0	0	10	43	**53**
2020–2029	0	0	0	0	**0**
EU összesen	**2**	**8**	**166**	**380**	**556**

[6] 13 létesítmény leszerelése és egyetlen új létesítmény üzembe helyezése ellenére a létesítmények teljes száma kettővel nőtt. Ha minden adatot pontosan jelentettek volna, a létesítmények számának 12-vel kellett volna csökkennie.

Az EU belső kőolaj- és földgáztermelésének legnagyobb része (mintegy 94 %-a) az északi-tengeri és atlanti térségben folyik (3. táblázat). Messze az Egyesült Királyság a legnagyobb termelő, amelyet Hollandia és Dánia követ. Olaszország és Horvátország aktív termelők a Földközi-tengeren, míg a Fekete-tengeren jelenleg csak Románia rendelkezik érdemi olaj- és földgázkitermeléssel.

3. táblázat Tengeri kőolaj- és földgáztermelés az EU-ban, kilotonna kőolaj-egyenértékben (ktoe)

TÉRSÉG	**Ország**	**ktoe**	**EU összértékének %-ában**
Balti-tenger		**210,98**	**0,19 %**
	Lengyelország	210,98	0,19 %
Fekete-tenger		**1138,87**	**1,01 %**
	Bulgária	4,71	0,00 %
	Románia	1134,16	1,01 %
Földközi-tenger		**4139,61**	**3,69 %**
	Horvátország	528,20	0,47 %
	Görögország	211,01	0,19 %
	Olaszország	3311,00	2,95 %
	Spanyolország	89,40	0,08 %
Északi-tenger és atlanti térség		**106727,60**	**95,11 %**
	Dánia	9589,00	8,55 %
	Németország	915,00	0,82 %
	Írország	311,17	0,28 %
	Hollandia	11681,00	10,41 %
	Egyesült Királyság	84231,43	75,06 %
Összesen		**112217,06**	**100,00 %**

Az előző évhez képest – kevesebb mint egy %-os csökkenéssel – a teljes tengeri olaj- és gáztermelés stabil volt.

4.2. Tengeri létesítményekkel összefüggő ellenőrzések, vizsgálatok, végrehajtási intézkedések és a szabályozási keret

A tagállamok illetékes hatóságai rendszeresen ellenőrzik az illetékességi területükön található tengeri létesítményeket. A 4. táblázat tartalmazza a jelentéstételi év során a tengeri létesítményekben végrehajtott ellenőrzések számát. Az ellenőrzések száma általában a tagállamokban található létesítmények számával növekszik.

2017-hez hasonlóan az ellenőrzések száma ismét csökkent, a 2017. évi 630-ról a 2018. évi 593-ra. Konkrétan, Olaszország 289-ről 236-ra, Hollandia 60-ról 32-re csökkentette, míg az Egyesült Királyság 232-ről 273-ra növelte az ellenőrzések számát. Most először Románia is végrehajtott ellenőrzéseket. Az ellenőrzések csökkenő számával szemben az egyes létesítmények ellenőrzésenként több embernapot igényeltek (2018-ban 2817 embernapot, szemben a 2017-es 2083 embernappal)

4. táblázat: A tengeri létesítményekben végrehajtott ellenőrzések száma 2018-ban, régió és tagállam szerint

TÉRSÉG	**Ország**	**Ellenőrzések**	**A létesítményben ledolgozott embernapok száma (utazási időt nem számítva)**	**Ellenőrzött létesítmények száma**
Balti-tenger		**3**	**6**	**2**
	Lengyelország	3	6	2
Fekete-tenger		**4**	**24**	**2**
	Románia	4	24	2
Földközi-tenger		**251**	**262**	**95**
	Horvátország	10	10	4
	Ciprus	2	6	2
	Görögország	1	10	1
	Olaszország	236	234	86
	Spanyolország	2	2	2
Északi-tengeri és atlanti térség		**335**	**2525,5**	**219**

	Dánia	19	66	19
	Franciaország	2	4	1
	Németország	6	6	2
	Írország	3	30	3
	Hollandia	32	23	28
	Egyesült Királyság	273	2396,5	166
ÖSSZESEN		**593**	**2817,5**	**318**

(*)A táblázat az olyan tagállamoktól származó információkat tartalmazza, amelyek joghatóságának területén 2018-ban legalább egy tengeri létesítmény volt.

A tengeri biztonsági irányelv 18. cikke bizonyos, a joghatóságuk területén végzett tevékenységekkel és az ott működő létesítményekkel kapcsolatos jog- és hatásköröket biztosít a tagállamok illetékes hatóságai számára. Ezek a jog- és hatáskörök kiterjednek az üzemeltetés megtiltására, valamint a kockázatkezelés általános elveinek való megfelelést és a biztonságos üzemeltetés biztosítását szolgáló intézkedések meghozatalának előírására.

Ennek megfelelően három tagállam hajtott végre vizsgálatokat a jelentéstételi időszak alatt: az Egyesült Királyság, Dánia és Hollandia. Az Egyesült Királyság biztonsági és környezetvédelmi aggályok miatt 41[7], súlyos baleset miatt pedig 5 vizsgálatot végzett el. Dánia biztonsági és környezetvédelmi aggályok miatt 3, Hollandia pedig súlyos baleset miatt egy vizsgálatot végzett el. Főként az Egyesült Királyságban bekövetkezett növekedésnek köszönhetően a vizsgálatok teljes száma 2018-ban lényegesen magasabb volt (50), mint 2017-ben (20) és 2016-ban (23).

A vizsgálatok számának növekedése ellenére a végrehajtási intézkedések összesített száma 2018-ban alacsonyabb volt, mint 2017-ben. Míg a tagállamok 2017-ben 47 végrehajtási intézkedést hoztak (45-et az Egyesült Királyság), 2018-ban csak az Egyesült Királyság jelentette ezeket az intézkedéseket, amelyek száma – 34 esettel – alacsonyabb volt, mint 2017-ben.

5. ESEMÉNYADATOK ÉS A TENGERI LÉTESÍTMÉNYEK TEVÉKENYSÉGÉNEK BIZTONSÁGI TELJESÍTMÉNYE

A tagállamok 2018-ban a következő eseményeket – összesen 124-et – jelentették a tengeri biztonsági irányelv IX. mellékletével összhangban:

[7] A munkavállalók akkor számolnak be biztonsági és környezetvédelmi aggályokról, ha olyan munkahelyi problémákat látnak, amelyek szerintük sérthetik az egészségvédelmi és biztonsági jogszabályokat, és kárt okozhatnak.

– Az Egyesült Királyságban 95 bejelentendő esemény történt, köztük 5 súlyos baleset.
– Hollandiában 14 bejelentendő esemény[8] történt, köztük egy súlyos baleset. A súlyos baleset okait nem jelentették be, mivel a jelentéstétel idején az ügyet még vizsgálták.
– Dániában 9 bejelentendő esemény történt, súlyos baleset pedig egy sem.
– Franciaországban és Írországban egy-egy bejelentendő esemény történt, súlyos baleset pedig egy sem.

A súlyos balesetek száma magában foglalja a haláleset, illetve súlyos személyi sérülés magas kockázatával járó eseményeket akkor is, ha a szóban forgó események ténylegesen nem ilyen kimenetellel végződtek.

A bejelentendő események során előforduló meghibásodások többsége (80 %) a nem szándékolt kibocsátás kategóriájába tartozott; 13,7 % a kútellenőrzés megszűnését (kitörés/terelő aktiválása) érintette; 1,6 % a biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek (SECE) meghibásodását érintette; 1,6 % pedig a szerkezeti integritás sérülését (stabil helyzetből való elmozdulást) érintette. Két olyan esemény következett be, amelynek során a személyzetet evakuálták.

5. táblázat: Események kategóriák szerint (a tengeri biztonsági irányelv IX. melléklete, uniós szinten)

A IX. melléklet szerinti kategóriák		**Események száma**	**Részarány (kategória összértékén belül)**	**Részarány (összes eseményen belül)**
a)	**Nem szándékolt kibocsátás — Összesen**	**99**	**100,0 %**	**79,8 %**
	Égő állapotú olaj-/földgázkibocsátás –- Tűzesetek	1	1,06 %	0,8 %
	Égő állapotú olaj-/földgázkibocsátás — Robbanások	0	0,0 %	0,0 %
	Nem égő állapotú földgázkibocsátás	56	56,5 %	45,2 %
	Nem égő állapotú olajkibocsátás	31	31,3 %	25,0 %
	Veszélyesanyag-kibocsátás	11	11,1 %	8,9 %
b)	**Kutak megszűnése — Összesen**	**17**	**100,0 %**	**13,7 %**
	Kitörés	0	0,0 %	0,0 %
	Kitörés / terelő aktiválás	8	47,1 %	6,4 %

[8] Egyetlen bejelentendő esemény több eseményhez is vezethet, például a gáz nem szándékolt kibocsátása a személyzet evakuálásához vezethet.

	Védőelem meghibásodása	9	52,9 %	7,3 %
c)	**A biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek meghibásodása**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
d)	**A szerkezeti integritás sérülése — Összesen**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
	A szerkezeti integritás sérülése	0	0,0 %	0,0 %
	Stabilitás/úszóképesség csökkenése	0	0,0 %	0,0 %
	Stabil helyzetből való elmozdulás	2	100,0 %	1,6 %
e)	**Vízi járművek ütközése**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
f)	**Helikopterbalesetek**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
g)	**Halálos kimenetelű balesetek (*)**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
h)	**5 vagy több személyt érintő súlyos sérülés egyazon balesetben**	**0**	**0,0 %**	**0,0 %**
i)	**A személyzet evakuálása**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
j)	**Környezeti balesetek(**)**	**2**	**100,0 %**	**1,6 %**
Összesen[9]		**124**	**100,0 %**	**100,0 %**

(*) *Csak ha súlyos balesethez kapcsolódik.*

(**) *A tagállamok jelentései alapján a súlyos balesetek nem minősültek környezeti balesetnek.*

Az EU-ban az események teljes száma a 2016-os 42-ről 2017-ben 59-re, majd 2018-ban 124-re nőtt, elsősorban a „nem szándékolt kibocsátások” számának emelkedése miatt. A „kútellenőrzés megszűnése” kategóriájú események száma 17-re emelkedett, miután a 2016-os 11-ről 2017-ben 8-ra csökkent. A „biztonsági és környezetvédelmi szempontból kritikus elemek meghibásodása” kategóriájú események száma 2 volt, miután 2016-ban 3, 2017-ben pedig 1 volt. 2018-ban 2 esetben jeleztek szerkezeti integritással kapcsolatos hibákat, míg 2017-ben nem volt ilyen esemény, 2016-ban pedig 2 ilyen eseményt jelentettek. Ezen kívül 2018-ban kétszer kellett evakuálni a személyzetet, míg 2017-ben a személyzet evakuálására nem került sor, 2016-ban pedig egyszer került arra sor.

2018 tekintetében nem jelentettek vízi járművel való ütközést, míg 2017-re 3 ilyen esetet jelentettek, 2016-ra vonatkozóan pedig egy ilyen esetet sem; 9 alkalommal hibásodott meg a kút védőeleme, míg 2017-ben 2, 2016-ban viszont egy ilyen eset sem volt. 2018-ban összesen 6 eseményt soroltak a

[9] Egy esemény többször is előfordulhat, például: a személyzet kútellenőrzés megszűnéséhez kapcsolódó evakuálása összesen két pontnak számít.

súlyos baleset kategóriába[10], mivel potenciálisan halálesettel vagy súlyos személyi sérüléssel végződhettek volna. 2017-ben 4 súlyos baleset történt, 2016-ban pedig 2 súlyos balesetről számoltak be.

Figyelembe véve a balesetek megnövekedett számát, a Bizottság szorosan együttműködik az érintett illetékes hatóságokkal e fejlemény okainak meghatározása, valamint a magasabb szintű biztonsági teljesítményt lehetővé tevő lehetséges nyomon követés mielőbbi megvitatása érdekében. Az együttműködésre bilaterális alapon és az Európai Tengerhatósági Csoport (EUOAG) keretében kerül sor.

6. KÖVETKEZTETÉSEK

Az EU-ban található 556 létesítménnyel (2018-ban az Egyesült Királysággal együtt) a létesítmények száma meglehetősen stabil maradt. Az előző évben a létesítmények száma a 2016. évi 586-ról 2017-ben 554-re csökkent. A kőolaj- és földgáztermelés általánosságban 2018-ban enyhe csökkenést mutatott (113 051 kilotonna kőolaj-egyenértékről 112 217 kilotonna kőolaj-egyenértékre csökkent).

A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott adatok alapján értékeli az EU tengeri olaj- és gázipari tevékenységeinek biztonságát, a jelentésről szóló végrehajtási rendelet rendelkezéseinek megfelelően. Ennek megfelelően a Bizottság értékelésének pontosságát befolyásolják a tagállamok által benyújtott információk.

Az elvégzett ellenőrzések és vizsgálatok száma az előző évhez képest valamivel alacsonyabb volt (– 6 %). 2017. évhez viszonyítva a tagállamok kevesebb végrehajtási intézkedést végeztek.

Az események száma a 2017. évi 59-ről 2018-ban 124-re emelkedett. Az Egyesült Királyság összes tengeri létesítményének a jelentéstételi rendszerbe való fokozatos bevezetése csak kisebb részben magyarázhatja a balesetek számának növekedését[11]. Az Egyesült Királyságban 30-ról 99-re, Hollandiában pedig 13-ról 52-re nőtt az események száma. Ezzel szemben Dánia esetében ez a szám 14-ről 9-re csökkent. A súlyos balesetek száma 2017 és 2018 között 4-ről 6-ra emelkedett.

[10] HL L 178., 2013.6.28., 73. o.: A 2. cikk (1) bekezdésében: „súlyos baleset” a létesítményekkel vagy a kapcsolódó infrastruktúrákkal kapcsolatosan előforduló következő események valamelyike:
a) robbanással, tűzesettel, a kútellenőrző rendszer meghibásodásával, illetve olaj, gáz vagy veszélyes anyagok kibocsátásával járó esemény, amely halálesetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel vagy ezek jelentős potenciális kockázatával jár;
b) a létesítmény vagy a kapcsolódó infrastruktúrák súlyos károsodásához vezető esemény, amely halálesetekkel vagy súlyos személyi sérüléssel vagy ezek jelentős potenciális kockázatával jár;
c) bármilyen olyan egyéb esemény, amelynek következtében legalább öt, a veszélyforrás helyét képező tengeri létesítményen tartózkodó, illetve a létesítménnyel vagy a kapcsolódó infrastruktúrával kapcsolatos tengeri olaj- és gázipari tevékenységet folytató személy életét veszti vagy súlyosan megsérül; vagy
d) az a), b) és c) pontban említett események következtében bekövetkező minden súlyos környezeti esemény.
Annak meghatározására, hogy egy esemény az a), b), vagy d) pontban foglaltak szerint súlyos balesetnek minősül-e, egy olyan létesítményt, amelyen rendszerint nem tartózkodik senki, úgy kell kezelni, mintha tartózkodnának azon.

[11] A fokozatos bevezetés hatása a becslések szerint a balesetek számának 10-zel való növekedését igazolja, ha a biztonsági teljesítmény létesítményenként változatlan maradt.

2016-hoz és 2017-hez hasonlóan 2018-ban sem jelentettek halálesetet, de 10 személyi sérülés és 17 súlyos sérülés történt. Az illetékes hatóságok jelentései szerint az Egyesült Királyságban és Hollandiában jelentősen nőtt a balesetek száma, ami az okok mélyreható elemzését és az illetékes hatóságok nyomonkövetési intézkedéseit egyaránt szükségessé teszi. A Bizottság együtt fog működni a tagállamokkal, és együttműködésre fog törekedni az Egyesült Királysággal annak érdekében, hogy a biztonsági teljesítmény visszaálljon az elmúlt évek szintjére.